

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 6

63 Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic ; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.

64 Dar sunt unii din voi care nu cred.” Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred și cine era cel ce avea să-L vândă. 65 Și a adăugat :

„Totmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”

66 Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El. 67 Atunci Isus a zis celor doisprezece : „Voi nu vreți să vă duceți ?”

68 „Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem ? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

69 Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

70 Isus le-a răspuns : „Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece ? Și totuși unul din voi este un drac.” 71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul ; căci el avea să-L vândă : el, unul din cei doisprezece.

CAPITOLUL 7

Necredința fraților lui Isus

1 După aceea Isus străbătea Galileea ; nu voia să stea în Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare. 2 Și praznicul iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

3 Frații Lui I-au zis : „Pleacă de aici și du-Te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci.

4 Nimeni nu face ceva în ascuns, când caută să se facă cunoscut : dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii.”

5 Căci nici frații Lui nu credeau în El.

6 Isus le-a zis: „Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.

7 Pe voi lumea nu vă poate uri; pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.

8 Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea.”

9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea.

Isus în Ierusalim la praznicul Corturilor

10 După ce s-au suit frații Lui la praznic, S-a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11 Iudeii Îl căutau în timpul praznicului și ziceau : „Unde este?”

12 Noroadele vorbeau mult în șoaptă despre El. Unii ziceau : „Este un Om bun.” Alții ziceau : „Nu, ci duce norodul în rătăcire.”

13 Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe față.

14 Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Și învăța norodul.

15 Iudeii se mirau și ziceau : „Cum are Omul acesta învățătură, căci n-a învățat niciodată ?” 16 Isus le-a răspuns : „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine ... (Continuare în numărul următor)

17 Isus le-a zis : „Căci eu nu știu ziua și ora în care va veni Fiul Omului, dar știu că va veni în zilele acestea.”

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 196 / D. 3 Decembrie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Certai pentru niște nimicuri
- Caracterul rugăciunii
- Examenul conștiinței
- În folosul cui ?
- Ei au de plătit diavolului
- Proverbe despre dorință
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 07 DECEMBRIE 2017

„Depărtează-te de rău și fă binele ; caută pacea și aleargă după ea !” PSALMUL 34 : 14

Editorial. Nu vă îngrijorați gândindu-vă (VI)

[Continuare din numărul trecut]

Ca să-și ascundă identitatea, Armando purta perucă, barbă și mustați. La început, Juan nu i-a acordat nicio atenție vizitatorului său. Dar Armando a lucrat cu înțelepciunea care vine de la Dumnezeu.

După câteva vizite, lucrurile s-au schimbat. Juan a început să vorbească despre amărăciunea trăită în copilărie și despre toate neîmplinirile care l-au dus pe calea păcatelor.

La una din vizite, Armando și-a dat jos masca și i-a spus că el este fratele său. Semănau leit unul cu altul la fizic.

Juan a început să plângă ca un copil. Ce a ajuns el și ce a ajuns fratele său! Armando a făcut fratelui său marea propunere : să-l înlocuiască în condamnarea la moarte.

Juan s-a împotrivit la început, dar la insistențele fratelui său Armando, a acceptat cu mare greutate.

La ultima vizită și-au schimbat masca. Armando i-a spus ultimul mesaj : „**Adu-ți aminte că de acum tu nu mai trăiești viața ta, ci viața lui Armando Escalantes.**

Să nu uiți că un altul care trebuie să moară pentru tine nu mai există. Trăiește demn de iubirea mea.“

După numai două săptămâni, la 28 iulie 1973, în sala ticsită a tribunalului, juriul a anunțat sentința capitală a lui Juan. Undeva în sală, un singur tânăr știa că cel condamnat murea în locul său.

După proces, Juan a început o altă viață. Cu mult tact, noul său tată a reușit să-l conducă pe calea cea bună. Familia Escalantes a trăit din nou zile frumoase până când acest al doilea fiu al lor a murit într-un accident de elicopter ...

La fel cum Juan a scăpat de la moarte datorită faptului că Armando a murit în locul lui, tot la fel și eu pot accepta Jertfa Domnului Isus.

Domnul Isus a murit pentru toți oamenii, dar de Jertfa Lui vor beneficia (și beneficiază) numai cei ce cred în El. Pentru a fi mântuit, omul are nevoie de pocăință, (este acel regret profund pentru păcatele făcute) și de credința în Jertfa Domnului Isus, Cel care prin moartea Lui înlocuitoare, ne curăță prin sângele Lui de orice păcat.

Înainte de a încheia acest studiu, vom recapitula câteva adevăruri :

1. Îngrijorarea îmi poate face mult rău, (chiar dacă rămâne doar în mintea mea) ! Pentru o viață liniștită, este foarte important să cunosc Cuvântul Lui Dumnezeu :

„ ... nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea ; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.

Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea ?” (Matei 6 : 25) Cu alte cuvinte : *Din moment ce Dumnezeu ți-a dat viața, va avea El grijă și de ce ai nevoie !*

2. Acțiunea, (munca, înfăptuirea) sunt remedii foarte bune pentru a scăpa de gândurile negre produse de îngrijorare.

Activitatea constantă face bine sufletului. Dar pe lângă muncă, omul trebuie să intre în sine însuși, pentru a constata ce fel de gânduri are în sufletul lui.

Expresia actuală pentru a intra în sine însumi este **introspecție**. Definiția este următoarea : „Observare și interpretare a propriilor stări și dispoziții mentale și emoționale ; autoobservare”. (Dex)

3. Introspecția precede curățarea sufletului de păcatele înfăptuite și semănarea în inima mea a unui alt fel de sămânță : Cuvântul Lui Dumnezeu (Biblia).

Sufletul omului în Biblie fiind comparat cu o grădină, gândurile de îngrijorare pot fi comparate cu buruienile (spini de exemplu) care trebuie să fie smulse, dacă vrem să avem o viață liniștită ...

(Va continua)

Povestiri cu tâlc !

Doi soți, un bărbat și o femeie, pentru niște nimicuri, s-au certat.

Se mai întâmplă în familie, chiar și în familiile creștine.

Și nu vorbeau. Fiecare o făcea pe supăratul, fiecare îl considera pe celălalt că e vinovat și nu voia nici unul să rupă tăcerea ; mai ales bărbatul, care se considera superior, fiind și om de afaceri.

La un moment dat, bărbatul trebuia să plece într-o călătorie de afaceri și avea avion a doua zi dimineață.

De obicei, când trebuia să se scoale mai de dimineață, îl trezea soția, dar acum, fiind hotărât să nu rupă el tăcerea primul, nu i-a zis soției să-l trezească.

Totuși avea nevoie se trezească mai de dimineață, de aceea, fiind mai „înțelept” (ca de obicei), a scris pe o bucată de hârtie :

„Te rog să mă trezești la ora 5” și a lăsat biletul unde știa că soția o să-l găsească.

În dimineața următoare, bărbatul se trezește și vede că este ora 9 și că a pierdut avionul. Furios, tocmai se pregătea să se certe iar cu soția lui pentru că nu l-a trezit, când, lângă pat, observă că lângă hârtia pe care scrisese el seara : „Te rog să mă trezești la ora 5”, era un bilețel pe care scria :

„Este ora 5. Trezește-te !”. Fără ... cuvinte.

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

Neputința în rugăciune se aseamănă mult cu starea în care se afla paralizatul sau slăbănogul. La început i-a fost penibil, ba chiar aproape insuportabil să fie atât de neputincios încât să nu fie în stare să-și apropie o lingură de gură sau să-și apere fața de o muscă.

Este ușor de înțeles că el n-a suportat toate acestea fără grozave proteste interioare și a încercat prin orice mijloc posibil să-și folosească mădularile sale ca mai înainte. În cele din urmă s-a obișnuit cu boala lui și cu neputința lui. El este acum tot atât de neputincios ca înainte, dar starea asta nu-l mai îngrijorează sau chinuie. Ea îi aparține asemenea unei părți de trup și viață care-i imprimă toată acțiunea și existența sa.

În toate are nevoie de ajutor și este un lucru umilitor. Dar observă cum l-a transformat această umilință. Rugămintea lui de a fi ajutat – liniștită și nepretențioasă – este aproape ca o rugăciune de iertare pentru faptul că a trebuit să apeleze la ajutor. Cât de recunoscător este el pentru ajutor ! Toate gândurile și planurile lui decurg din neputința sa. El depinde cu totul de cel care-i poartă de grijă. Noi observăm cum această dependență este o legătură deosebită între el și cel care-l îngrijește. O legătură mai puternică între oameni nu poate fi înnoțată.

(Va urma)

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

246. Pocăința

Examenul conștiinței

„Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră”. (Evanghelia după Matei 3 : 8)

Cel ce se pocăiește, înainte de a merge la preot își examinează conștiința : „Fiecare să-și cerceteze fapta lui”. (Galateni 6 : 4) Sf. Ioan Scărarul spune despre călugării deșerturilor din Orient că ei purtau anume un brau de pocăință pe care își însemnau toate gândurile, cuvintele și faptele rele ca într-un registru. Când se spovedeau aveau puțința de a-și spune toate păcatele.

Să ne examinăm și noi conștiința ca să nu fim încrezuți ca și un tânăr călugăr din Alexandria care s-a lăudat starețului că el e virtuos. Bătrânul stareț răspunde : „Cel ce nu-și cunoaște păcatele nu poate fi tocmai virtuos”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cui bono ?** Cuvinte latinești care înseamnă „la ce bun ?” în sensul de „în folosul cui ?”, „în interesul cui ?”. Aceste cuvinte dintr-o pledoarie a lui Cicero (*Pro Roscio Amerino*, cap. XXXX) sunt puse în seama judecătorului roman Luscius Cassius Pedanius care, instruind un asasinat, dăduse dispoziție să se cerceteze „cui bono”, cui putea folosi omorul. Se mai spune că filozoful Cato avea obiceiul să întrebe ori de câte ori se propunea un proiect : „cui bono?” - cui o să folosească ? Se mai poate întrebuița și în înțeles de scop final. De pildă : „Nimic nu prezintă un interes serios dacă nu se știe cui bono” (vezi și *Cui prodest ?*).

• **Cui prodest ?** (lat. „Cui folosește ? Cui servește ?”). Expresie frecvent întrebuițată în multiple împrejurări. De exemplu : se comite un act inexplicabil. Căutându-se dezlegarea sau autorul necunoscut se pune întrebarea : cui i-a putut folosi ? *Cui prodest ?*

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

Odată cu apariția medicamentelor pe bază de sulf și a penicilinei, s-a crezut că boala venerică va fi distrusă complet, deoarece atunci când a apărut penicilina la începutul anului 1940, cazurile de boli venerice au început să scadă în țările civilizate.

Această descreștere a continuat până în anul 1950 când a luat din nou un sens ascendent în Statele Unite.

În Suedia a fost de asemenea o descreștere a cazurilor de gonoree din 1946 până la 1949. Acum aflăm că gonoreea începând din 1949 a săltat extraordinar.

De fapt, între anii 1949 și 1952 gonoreea "s-a dublat în districtul Stockholm". Din anul 1953 numărul cazurilor de gonoree depășea totalul altor zece boli contagioase principale ...

Aceste creșteri au apărut în ciuda marelui accent pus pe propaganda educativă.

Diavolul, desigur, culege tributul său oricând și oriunde oamenii nu respectă avertismentul biblic : "Fugiți de curvie ! Ori ce alt păcat pe care îl face omul este un păcat săvârșit în afara trupului, dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său". (I Corinteni 6 : 18) Militarii americani din Coreea au constatat că nici chiar penicilina nu îi scutea să plătească tribut diavolului ...

(Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre dorință

- Flămândul visează pâine, setosul- apă.
- Găina flămândă visează boabe.
- Omului ce-i lipsește, inima-i dorește.
- Orice dorință neînfrântă de înțelepciune este ca o fiară dezlănțuită (Hrant Avakian). (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”